

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Tiende Session.

20de Møde.

Løverdagen den 31te October.

(Fortfat.)

Gomard: Det forekommer mig dog, at der netop er givet Administrationen tilstrækkelig Magt til at kontrollere dette Forhold. Det vil vistnok være flere af de ærede Medlemmer bekendt — Alle befatte sig naturligvis ikke med saadanne særlige Finantsager —, at der af vedkommende bequarerede Commune betids indsendes til Indenrigsministeriet Overslag over de formeentlige Udgifter, der ville medgaae i det paafølgende Indquarteringsaar. Naar nu Ministeriet, efter at være kommet i Bestidelse af disse Overslag, gennemgaaer dem, og i Tilfælde af, at det finder Summerne for høie, itide underretter Indquarteringscommissionen eller Communalbestyrelsen derom, forekommer det mig, at disse Forhold maae kunne ordnes længe, før Summerne blive sat op paa Budgettet, og jeg kan saaledes ikke indsee andet, end at Administrationen har tilstrækkelig Anledning til at kontrollere Forholdet. Det maa vel indrømmes, at det vil være umuligt for Commissionen eller Communalbestyrelsen at forudsæe, hvilke extraordinære Indquarteringer eller Udgifter, Indquarteringsvæsenet vedkommende, der senere i Finantsaaret kan blive paalagt, og altsaa ikke kan indsende noget Overslag: men i saa Fald maae disse Summer opføres paa en Tillægsbevilling. Jeg vil derfor tillade mig at udtale, at de bequarerede Kjøbstæder ikke ere saa overordentlig heldigt stillede efter Loven af 29de December 1850.

Vel ere de ulige bedre stillede efter den end tidligere, men de bære dog ikke ganske ringe Byrder. Seer jeg saaledes hen til Forholdene i Nyborg, som jeg ifølge min Stilling godt kjender, ere Communiens aarlige Udgifter, som den ikke faaer refunderet, i det Mindste 2000 Rdlr., og i Reglen ikke faa lidt derover. Dertil kommer, at man for de gennemreisende Militaire saagodtsom ingen Godtgjørelse faaer. Som de Fleste bekendt gives der 1³/₅ §. for at afgive Dvarteer til en Menig, og det Dobbelte for en Underofficier; men kommer der en General med sin Stab for at inspicere, faaer Communen ikke det Mindste for ham eller alle de Herrer, der følge ham — for Hesten gives der 1¹/₄ §. pr. Stykke, — foruden hvad der ellers ved saadanne Leiligheder kan falde af. — Man kan saaledes virkelig ikke sige, at Kjøbstæderne ere saa overordentligt heldigt stillede, og hvis dette Udkaft blev til Lov, vilde man let kunne komme til at gaae dem for nær. Der er en Ulempe til for Kjøbstæderne, som bestaaer deri, at de stadig maae staae i Forskud for Udgifterne; de Præstationer, som stee af Lys, Brændsel etc., maae naturligvis betales Vedkommende, der præstere disse Gjenskande, contant ved Halvaarets Udløb, og der gaar jo altid nogen Tid hen, førend Communen kan faae sine Penge igjen. Det forekommer mig at være bedre — det ligger isvrigt ikke for her —, om man satte de Militaire istand til selv at skaffe sig disse Præstationer, saa at Communen ikke kom til at staae som Mellemmand; thi andet er den i Grunden ikke nu, idet den gjør Udløbet og faaer det betalt igjen, og hvis dette Forslag bliver til Lov, er det endog tvivlsomt, om den altid vil faae det